

ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ОСУДЕ

"Законом о извршењу кривичних санкција који је важио до 1998. године, није било могуће предавање посмртних остатака лица над којим је извршена смртна казна, што је представљало правну последицу осуде на смртну казну, који став је измењен Законом о извршењу кривичних санкција из 1998. године."

Из образложења:

Првостепеним решењем усвојен је захтев за предају посмртних остатака сада покојног А.А., над којим је извршена смртна казна на основу правоснажне пресуде Округног суда у Пожаревцу К.бр.66/77 од 11.11.1977. године, примењујући принцип најповољнијег закона, налазећи да је најповољнији закон у конкретном случају Закон о извршењу кривичних санкција из 1998. године који дозвољава предају посмртних остатака лица над којим је извршена смртна казна. Против наведеног решења жалбу је изјавио Републички јавни правобранилац.

Одлучујући о изјављеној жалби, Апелациони суд је нашао да се закон не може примењивати ретроактивно, па се Закон о извршењу кривичних санкција из 01.01.1998. године може односити само на лица која су осуђена у периоду од 01.01.1998. године, па до укидања смртне казне ступањем на снагу новог Кривичног законика 01.01.2006. године. И по налажењу овог суда, у конкретном случају, не може се применити одредба члана 5. став 2. КЗ, те применити закон који је "најповољнији по учиниоца", будући да је одредба Закона о извршењу кривичних санкција која је важила до 1998. године, а наиме, да се посмртни остаци лица над којим је извршена смртна казна не предају његовој породици, заправо представљала правну последицу осуде на смртну казну, који став је измењен у Закону о извршењу кривичних санкција од 1998. године, а након тога доношењем закона из 2006. године-Кривичног законика и Закона о извршењу кривичних санкција па у моменту подношења захтева 26.07.2007. године, заправо није ни постојао правни основ за подношење оваквог захтева. С друге стране, како овај суд налази, одредба Закона о извршењу кривичних санкција о немогућности предаје посмртних остатака осуђеног над којим је извршена смртна казна његовој породици суштински регулише једну од правних последица осуде и то ону која се односи на забрану стицања одређеног права (предају посмртних остатака осуђеног на смртну казну његовој породици). Стога, породици покојног осуђеног преостаје могућност да покрене поступак за престанак правних последица осуде, у смислу одредбе члана 101. КЗ.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж2 4782/10 од 08. фебруара 2011. године и решење Вишег суда у Пожаревцу Кв.бр.117/10 од 06. октобра 2010. године)

*Аутор сентенце: Марина Барбир,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*